

עמ"ת 8910/11/21 - פנחס יעקובוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 8910-11-21 יעקובוב(עציר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 657172/2021

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

עוררים פנחס יעקובוב (עציר)

נגד

משיבים מדינת ישראל

החלטה

1. בחנתי טענות הצדדים בערר. לאחר בחינה הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הערר להידחות.
2. לא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט קמא.
3. אבאר- החלטת בית המשפט קמא מיום 5/10/21 סוקרת מערך הראיות, כתשתית לכאורית לעת זו; אין מקום להתערב בקביעה זו.
4. מכאן- החלטת בית המשפט קמא מיום 5/10/21 דנה בסוגיית העילה (סטטוטורית ממילא)- בית המשפט קמא נכנס לעובי הקורה, סוקר גם נתונים 'חיצוניים' לאירועי כתב האישום, כגון תסקיר לשכת הרווחה, העדר התלונה, ועברו של העורר.
5. בית המשפט קמא מגיע למסקנה כי המסוכנות "צועקת" בנסיבות המקרה; גם בכך איני סבור כי נפלה שגיאה. ההתנהגות מלמדת על קושי בהפנמת זכות המתלוננת לנוס, העדר הבנה כי הבריחה מסמלת משבר ופחד, מהו משמעות 'מקלט', ואי הכרה בטעויות. זאת, בצד איומים לכאוריים כלפי הרווחה בעבר, והרשעה בגין שימוש בסם, אגב שימוש באלכוהול בעת חלק מהאירועים נשוא האישום.
6. לאחר דברים אלו מגיע תסקיר שירות המבחן מיום 31/10/21; התסקיר סוקר חיי העורר לרבות התחברותו לחברה שולית; התסקיר מצוין כי מדובר בעורר בעל 'נטיה להתמכרות להימורים ואלכוהול', וכאשר העורר שותה, הוא מגיב 'ממקום לא מווסת, באופן אלים ואגרסיבי'.
7. שירות המבחן התרשם מקשר זוגי בעל מאפייני שליטה ורכושנות, ומכאן המשקל המוגבל שיש לייחס לאמירות בת הזוג בדבר העדר חשש; עוד התרשם שירות המבחן כי העורר "נוטה לשוב ולהתנהל באופן אלים כלפי המתלוננת, ואף חש קנאה כלפיה וסביב כך מתקשה לווסת את דחפיו האלימים והאימפולסיביים". שירות המבחן העריך הסיכון הנשקף מהעורר כסיכון גבוה.
8. כאשר מדובר בסיכון גבוה, מוחשי וברור, אשר ניכר עוד עובר לתסקיר ובוודאי לאחריו, ספק אם ניתן לסטות מכללל המעצר בעבירות אלימות במשפחה (ראה בש"פ 1868/21 לעניין אישומים בהם קמה חזקת מסוכנות, ולעניין אלמ"ב ספציפית- בש"פ 4733/17; בש"פ 5929/17 (משמעות תסקיר שלילי); ועוד).
9. כאשר הדפוסים הנם קנאה, אובססיביות, רכושנות, לא אחת גם ריחוק אינו מספיק להקהות המסוכנות (והאישום

מדבר בעד עצמו, עת העורר נסע 'לפגוש בילדיו', לכאורה, מרחק רב). חרף האישום, התסקיר, לא משך ידו בית המשפט קמא עת בחן החלופה עובר להחלטה נשוא הערר.

10. בנסיבות אלו- של הדפוסים כמבואר לעיל, גם אם לא ברור כלל אם יש מקום לשקול חלופה, בוודאי זו טענה ריחוק גיאוגרפי רב, ומערך פיקוח איכותי ביותר; בית המשפט קמא, כמו גם שירות המבחן לא התרשמו כי מערך הפיקוח עונה על הדרישות; חרף תמיהות העורר, חקירות האב למשל דיברו בעד עצמן- אי הכרה בנטיית התמכרות, אי הכרה בעבירה לכאורה (!!), הגדרת חלק מהאישומים כ'שטויות'; גם הודעת האח כי אין מסוכנות במצב ('אני לא הייתי לוקח סכינים'), מלמדת על המפקח. השווה בש"פ 1038/21 **אגבאריה**, לגבי מפקחים הסבורים כי אין מסוכנות.

11. בכלל, בהתרשמות בלתי אמצעית ממפקחים תמשוך ערכאת ערר מלהתערב (בש"פ 5462/18 **חג'אני נ' מדינת ישראל**); על אחת כמה וכמה כשהפרוטוקול מדבר בעד עצמו, וכשהתרשמות זו חופפת להתרשמות שירות המבחן.

12. לעניין חזרה מגרסה או 'העדר חשש' מתלוננת, והמשקל הנמוך יחסית שיש לייחס להם, אפנה לבש"פ 5867/18 **פלוני נ' מ"י**, העוסק גם בסוגיית המרחק, גם בסוגיית חזרה מגרסה, ומשמעות נשוא זה בכלל ובמיוחד בעבירות אלמ"ב.

13. הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ה' כסלו תשפ"ב, 09 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.